

پیشگفتار

در سال ۱۹۵۴، دو سال پس از برگزاری یک سمینار بین منطقه‌ای برای بحث درباره عملکرد و تشکیلات یک سازمان آماری، «راهنمای سازمان آمار» سازمان ملل متحد در مجموعه مطالعات در روشها، سری F - شماره ۶ منتشر شد.^۱ در سال ۱۹۸۰ یعنی هفت سال پس از تشکیل دومین سمینار بین منطقه‌ای، اداره آمار اولین نسخه تجدید نظر شده این راهنما را با عنوان سری F شماره ۲۸ منتشر کرد.^۲ در سال ۱۹۹۹ در یک سمینار مربوط به کیفیت داده‌ها که به طور مشترک توسط صندوق بین‌المللی پول^۳ و سازمان ملل متحد برگزار شد، چندین کشور خواستار روزآمد کردن این راهنما شدند. کمیسیون آمار سازمان ملل متحد نیز این درخواست را تأیید کرد.

این ویرایش راهنما عمدتاً بر اساس سندهای تهیه شده توسط جاکوب ریتن^۴ با تمهیدات مشورتی با بخش آمار سازمان ملل متحد تهیه شده است. بررسی اولیه این سند توسط کارکنان بخش آمار سازمان ملل متحد و یک گروه ویراستاری به نمایندگی از کشورهای عضو کمیسیونهای منطقه‌ای سازمان ملل متحد و صندوق بین‌المللی پول انجام پذیرفت. سپس در سمینارهای مختلف که توسط بخش آمار این سازمان برگزار شد یکایک فصلهای این راهنما مورد استفاده قرار گرفت.

سرانجام باید پذیرفت که اجرای این راهنما می‌تواند در یکی از دو مسیر کاملاً متفاوت جریان یابد. از یک طرف معیارهایی که در این کتاب توصیه شده‌اند نباید به صورت پراکنده اتخاذ شوند بلکه باید به صورت یک مجموعه لحاظ شوند زیرا این معیارها متناسب با یکدیگر عمل می‌کنند. ولی باید توجه داشت که بیشتر سازمانهایی که خواستار اجرای اصول مندرج در این راهنما هستند در موقعیتی نیستند که همه آنها را یکجا به اجرا درآورند. در حقیقت خردمندانه‌ترین روش برای یک کشور، تمرکز بر روی تنها یک موضوع، مثلاً ساماندهی وظیفه‌های کلیدی یک اداره آمار است. در هر صورت هر اداره آمار باید خود با توجه به موقعیت خود و موقعیت کشور خود تصمیم بگیرد که آیا اصول ارائه شده در این راهنما برای آن سازمان قابل اجرا هستند یا خیر.

بدون تلاش جاکوب ریتن این راهنما نوشته نمی‌شد. او اولین پیش‌نویس کامل کتاب را به رشته تحریر درآورد که کاری بسیار سخت و دشوار بود. تنها کسانی که پروژه‌هایی به این پیچیدگی را انجام داده‌اند می‌توانند حقیقتاً ارزش کار او را درک کنند. این پیش‌نویس مورد بررسی گروه ویراستاری متشکل از پل چیونگ^۵، میگوئل سه‌ورا^۶، سوین لانگوا^۷، گست چارومبیرا^۸، حسن ابولیده^۹، کارول کارسون^{۱۰}، قرار گرفت که

^۱ از این پس راهنما خوانده می‌شود

^۲ از این پس تجدید نظر اول راهنما خوانده می‌شود

^۳ International Monetary Fund (IMF)

^۴ Jacob Ryten

^۵ Paul Cheung

^۶ Miguel Cevera

^۷ Svein Longva

^۸ Guest Charumbira

^۹ Hasan Abu Libdeh

^{۱۰} Carol Carson

پیشنهادها و توصیه‌های بسیاری برای اصلاح و بهبود آن ارائه دادند. جیسون برودی^۱، پیشنهادهایی بسیار مفیدی در مورد نحوه درک آسانتر متن ارائه داد. چند تن از کارمندان بخش آمار سازمان ملل متحد در تنظیم پیش‌نویس نهایی شرکت داشتند اما شایسته است که از سه تن از آنها به خصوص نام برده شود: آنجلامی^۲، که پیش‌نویس‌های اولیه را سازماندهی کرد و علاوه بر این پیشنهادات ارزشمند بسیاری را در تمام مراحل پیشرفت کار ارائه داد؛ سابین وارث برگر^۳، و ایزابلا هنگ^۴، که پیش‌نویس نهایی را تنظیم و ارائه کردند. فصل ۷ که موضوع آن مدیریت فناوری اطلاعات است، در واقع کار جک آرتور^۵، است. ولی مسئولیت نسخه نهایی این راهنما و هر گونه کاستی‌های آن به عهده هرمن هابرمین^۶، و ویلم دی واریز^۷، است که تصمیم‌های نهایی را در مورد محتوی و ساختار این راهنما گرفته‌اند.

نیتین دسای^۸

معاون دبیر کل

بخش امور اقتصادی و اجتماعی

^۱ Jason Brod

^۲ Angela Me

^۳ Sabine Warsch Burger

^۴ Isabela Heng

^۵ Jaek Arthur

^۶ Herman Habermann

^۷ Willem de Varise

^۸ Nitin Desai